

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRĂILA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința Nr. 517/2012/Fca

Ședința publică de la 03 Februarie 2012

Completul compus din:

PREȘEDINTE Cătălina Roman

Grefier Elena Zăineanu

Pe rol pronunțarea asupra cauzei în contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul Biroul Executorului Judecătoresc "Lucian Pintilie" Brăila cu sediul în Brăila, Șeful Ali. Cuza, nr. 1, în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Finanțelor Publice - Agenția De Administrare Fiscală - Direcția Generală A Finanțelor Publice A Județului Brăila, cu sediul în Brăila, str. Delfinului, nr. 1, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

Dezbaterile cauzei și susținerile orale ale părților au avut loc în ședința publică din data de 13 ianuarie 2011 și au fost consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta când instanța având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de 30 ianuarie 2011 și apoi la 02.02.2012.

În urma deliberării a pronunțat următoarea sentință.

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față;

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. 1614/113/2011 reclamantul Biroul Executorului Judecătoresc "Lucian Pintilie" Brăila a solicitat anularea deciziei nr. 287/20.09.2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila și a deciziei de impunere nr. 2650/16.07.2010 și a raportului de inspecție fiscală nr. 2649/16.07.2010 întocmite de DGFP Brăila- Activitatea de Inspecție Fiscală în contradictoriu cu aceasta.

În motivarea contestației arată că deciziei nr. 287/20.09.2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila i-a fost respinsă contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. 2650/16.07.2010 și a raportului de inspecție fiscală nr. 2649/16.07.2010 întocmite de DGFP Brăila- Activitatea de Inspecție Fiscală prin care s-a stabilit în sarcina sa obligația de a plăti suma de 6.125 lei din care 3.693 lei cu titlu tva stabilită suplimentar și 2.432 lei reprezentând majorări de întârziere aferente. Arată că în mod greșit s-a stabilit în sarcina sa această datorie, prin interpretarea eronată a dispozițiilor privind obligația contribuabilului de a colecta tva în momentul emiterii facturilor și nu în momentul încasării facturilor. Arată că a încasat din facturile emise nu întreaga valoare ci doar un avans așa încât nu putea colecta tva-ul pentru întreaga factură. Mai arată că modul de calcul al pârâtei pentru tva-ul

suplimentar face ca să fie impus de două ori cu această taxă. Motivează în drept : art. 218 C.p. fiscală. Depune înscrisuri .

Pârâta în combaterea susținerilor reclamantului depune întâmpinare arătând că acțiunea este nefondată urmând a fi respinsă; reclamantul s-a declarat plătitor de tva la 01.01.2003. Potrivit art. 2 legea 188/2000 activitatea exercitată de reclamant este un serviciu public pentru care încasează onorarii. Venitul astfel obținut este considerat venit din activități independente . Această activitate nu se regăsește printre operațiunile scutite de plata tva. În aceste condiții sunt incidente disp. art. 134 al. 2 , 134/1 al.1 și 134/2 al.1 C. fiscal potrivit cărora în cazul în care un contribuabil emite facturi fiscale înainte de data la care intervine faptul generator, respectiv data prestării serviciilor, exigibilitatea tva. intervine la data emiterii facturii fiscale . Aplicând acest text organele fiscale au calculat cuantumul taxei raportat la data emiterii facturii și a rezultat tva suplimentar și majorările aferente. Apreciază că plățile făcute în baza facturilor emise nu pot fi considerate avansuri ci doar plăți parțiale. Solicită respingerea contestației.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri.

Tribunalul analizând întregul material probator administrat în cauză constată că nu este întemeiată contestația formulată de reclamant urmând a fi respinsă . Astfel se reține că reclamantul s-a declarat la 01.01.2003 ca plătitor de tva. Potrivit art. 2,5,37 legea 188/2000 activitatea profesională pe care o desfășoară reclamantul, aceea de executor judecătoresc este în viziunea C. fiscal o activitate independentă din care se obțin venituri pentru care trebuie plătită tva, în cazul entităților ce s-au declarat plătitoare de tva. . Din alt punct de vedere tva devine exigibilă în momentul emiterii facturii fiscale conform art. 134, 134/12 134/2, faptul generator respectiv data prestării efective a serviciului fiind de regulă ulterioară emiterii facturii. Art. 134/1 arată că faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor. Potrivit art. 134/2 - Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii (1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator iar (2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine: a) la data emiterii unei facturii, înainte de data la care intervine faptul generator. Chiar din ianuarie 2012 C. fiscal a reglementat situația plăților parțiale astfel : b)*) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării ori prestării acestora. Totodată încasarea sumei din factură chiar și parțială este ulterioară emiterii facturii. Este adevărat că specificul activității de executare silită face ca cheltuielile de executare să se încaseze după emiterea facturilor și efectuarea altor activități de executare silită, dar acest specific nu poate institui alte reguli de calculare și colectare a tva decât cele prev. de C. fiscal. În această materie regulile și excepțiile sunt stabilite de C. fiscal și nu de procedura executării silite. Așa fiind susținerea reclamantului privitoare la amânarea exigibilității colectării tva până la încasarea sumei aferentă facturii nu este legală și fondată. Nici susținerea că procedând în acest mod organul fiscal ar fi făcut să fie impus cu aceeași sumă de două ori nu este fondată. Calculul organului fiscal privește situația reală a contribuabilului , diferența de tva astfel calculată este aferentă

facturilor fiscale emise în trimestrul I 2010 sumă ce devenea posibil de a se regulariza ulterior la momentul încasării contravalorii facturilor, când reclamantul nu mai avea obligația de a colecta tva.

În consecință în baza art. 218 C.p.fiscală contestația va fi respinsă ca nefondată

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge ca nefondată contestația formulată de contestatorul Biroul Executorului Judecătoresc "Lucian Pintilie" Brăila cu sediul în Brăila, B-dul Ali.Cuza, nr. 1, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Finanțelor Publice - Agenția De Administrare Fiscală - Direcția Generală A Finanțelor Publice A Județului Brăila, cu sediul în Brăila, str.Delfinului, nr.1, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la 03 Februarie 2012.

Președinte

Grefier

Cătălina Roman

Elena Zainea

Tehnored. C. Roman/05.03.2012
EZ/03.2012/4 ex

RECURS

Împotriva Deciziei 517/2010/Fee, emisă de către Tribunalul Brăila, Secția a II-a civilă, instanță administrativă și fiscală, la data de 03.02.2012, prin care în mod nelegal a fost soluționată cererea de anulare a actelor emise de M.F. Publice-Agenția de Administrare Fiscală-Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brăila cu sediul în Brăila, Str. Delfinului nr. 1, cu privire la modul necorespunzător și nelegal de soluționare a Contestației formulate de noi a înregistrată la D.C.F.P. Brăila la data de 26.08.2010 sub nr. 17022;

Împotriva Deciziei de impunere nr. 32659/16.07.2010, comunicată acestui Birou la data de 20.07.2010, cu privire la sumele calculate pentru plata menționată în punctul 3, în ceea ce privește un impozit fiscal și impozit pe plus datorate cu titlu de I.V.A. 3693.00 lei și obligația de plată a penalității întârzierii: 2432.00 lei

Și, în sfârșit, din Raportul de însușirea Deciziei nr. 32649/16.07.2010, împotriva soluțiilor cuprinse în Capitolul III- 3.1 TVA, 3.1.1-calculata și 3.1.2-deductibila, 3.1.3- TVA de plată.

Aspectele vizate în contestația soluționată până la prezent recităm erau legate de modul eronat de interpretare și calcul practicat de organul fiscal de control atât a textelor de lege ce guvernează materia fiscală în domeniul TVA cât și calculul propriu al primiselor datorate